

De Bijbel en de zonde

M.V. 2002. Update 22-2-2024

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling(HSV)

Wat is de zonde?

Het Nieuwe Testament werd geschreven in het Grieks. Daarin wordt het woord *hamartanó* gebruikt voor *zonde*, en dat betekent letterlijk: *zijn doel missen*¹. Wie zondigt mist zijn doel, namelijk datgene wat God voor hem heeft bestemd. Wie zondigt pleegt anarchie. Hieruit volgt een verbroken verhouding met God.

Waar komt de zonde bij de mens vandaan?

De zonde is ontstaan toen het eerste mensenpaar, kort na hun schepping een duidelijk verbod negeerde waarop een duidelijk uitgesproken doodsoordeel stond.

Genesis 2:16-17 “En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, ¹⁷ maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven”.

Genesis 3:6 “En de vrouw zag dat die boom goed was om ervan te eten en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom die begerenswaardig was om er verstandig door te worden; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook wat aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan”.

Genesis 3:16-19 “Tegen de vrouw zei Hij: Ik zal uw moeite in uw zwangerschap zeer groot maken; met pijn zult u kinderen baren. Naar uw man zal uw begeerte uitgaan, maar hij zal over u heersen. ¹⁷ En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u gebod: U mag daarvan niet eten, is de aardbodem omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven; ¹⁸ dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten. ¹⁹ In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aardbodem terugkeert, omdat u daaruit genomen bent; want stof bent u en u zult tot stof terugkeren”.

Deze zonde is een erfzonde. Ze wordt doorgegeven in het nageslacht, en hierdoor ook de dood:

Mattheüs 7:17-18 “Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort en een slechte boom brengt slechte vruchten voort. ¹⁸ Een goede boom kan geen slechte vruchten voortbrengen en een slechte boom kan geen goede vruchten voortbrengen”.

Romeinen 5:12 “Daarom, zoals door één mens de zonde in de wereld is gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben”.

1 Korinthiërs 15:22 “Want zoals allen in Adam sterven ...”.

Alle zonden zijn te herleiden tot één primaire zonde

Watchman Nee zegt het zo:

“De hele Bijbel door wordt de nadruk gelegd op de éne zonde. Of iemand het eeuwige leven ontvangt of voor eeuwig verloren gaat, hangt af van zijn houding tegenover deze éne zonde. Hoe de mens staat tegenover God hangt af van wat er met deze éne zonde is gebeurd. De Bijbel legt niet de klemtoon op tienduizenden andere zonden. Al waren de tienduizenden zonden uit uw leven weggedaan, als deze éne zonde niet weggedaan was, dan was u nog een zondaar. Wat is dan deze zonde? Het is het grote geschilpunt tussen de mens en God, namelijk DAT DE

¹ (*h*)*amartanó*: missen, niet treffen (Prisma Grieks-Nederlands, 1958-1997).

MENS GEEN GOEDE VERHOUDING MET GOD HEEFT. Liegen, trots en jaloersheid zijn allemaal zonden, maar zij zijn toch eigenlijk stukjes en beetjes van deze éne bijzondere zonde. Volgens de Bijbel gaat de mens verloren om deze éne speciale zonde. Misschien begaat u niet veel andere zonden, maar als u deze éne zonde hebt gedaan, is uw bestemming de hel”.[1]

De BREUK MET GOD is de éne zonde van de mens. Die breuk is er al sinds Eden, maar wij kunnen ervan bevrijd worden.

Van de zonde bevrijd door Christus

Deze breuk tussen mens en God kon niet hersteld worden door de mens zélf:

Psalm 130:3 “Als U, HEERE, op de ongerechtigheden let, Heere, wie zal staande blijven?”

Ook dierenoffers konden de zonde bij de mens niet wegnemen:

Hebreeën 10:4 “Want het is onmogelijk dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneemt”.

Slechts de Zoon van God kon genoegdoening brengen:

Hebreeën 10:5-7 “Daarom zegt Hij bij Zijn komst in de wereld: Slachtoffer en spijsoffer hebt U niet gewild, maar U hebt voor Mij een lichaam gereedgemaakt. ⁶ Brandoffers en offers voor de zonde hebben U niet behaagd. ⁷ Toen zei Ik: Zie, Ik kom – in de boekrol is over Mij geschreven – om Uw wil te doen, o God” (vgl. Psalm 40:7-9).

De Zoon Gods moest als mens op de aarde komen, naar de plaats van de zonde, en doen wat Adam níet deed: gehoorzamen. Zo kocht Hij Adams geslacht vrij:

Filippenzen 2:7-8 “maar Zichzelf ontledigd heeft door de gestalte van een slaaf aan te nemen en aan de mensen gelijk te worden. ⁸ En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood”.

Galaten 4:4-5 “Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, ⁵ om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen zouden ontvangen”.

De Nederlandse Geloofsbelijdenis:

Artikel 20. God heeft zijn rechtvaardigheid en barmhartigheid bewezen in Christus

Wij geloven dat God, Die volkomen barmhartig en rechtvaardig is, Zijn Zoon gezonden heeft om aan te nemen de natuur, in dewelke de ongehoorzaamheid begaan was, om in haar te voldoen en te dragen de straf der zonden door Zijn zeer bitter lijden en sterven. Zo heeft dan God Zijn rechtvaardigheid bewezen tegen Zijn Zoon, als Hij onze zonden op Hem gelegd heeft; en heeft uitgestort Zijn goedheid en barmhartigheid over ons, die schuldig en der verdoemenis waardig waren, voor ons gevende Zijn Zoon in den dood door een zeer volkomen liefde, en Hem opwekkende tot onze rechtvaardigmaking, opdat wij door Hem zouden hebben de onsterfelijkheid en het eeuwige leven.[2]

Christus heeft al onze zonden op Zich genomen

De breuk tussen mens en God werd hersteld doordat Christus onze zonden op Zich nam en er Zélf de straf voor droeg, in de plaats van ons. De straf op de zonde is dus reeds voltrokken, voor hen die in Hem geloven en nog zullen geloven:

Mattheüs 8:17 “zodat vervuld werd wat gesproken was door de profeet Jesaja toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen” (vgl. Jesaja 53).

1 Petrus 2:24 “Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft ... Door Zijn striemen bent u genezen”.

Hebreeën 9:28 “zo zal ook Christus, Die eenmaal geofferd is om de zonden van velen weg te dragen, voor de tweede keer zonder zonde gezien worden door hen die Hem verwachten tot zaligheid”.

Met voorkennis van zaken heeft God ons gerechtvaardigd

Hij heeft onze zonden reeds op Zich genomen toen er nog geen sprake was van geloof of gave van de Heilige Geest, toen wij nog goddeloos waren, terwijl Hij in Zijn voorkennis wist wat voor zonden er in de toekomst nog door ons zouden gebeuren:

Romeinen 5:6 “Want toen wij nog krachteloos waren, is Christus op de bestemde tijd voor goddelozen gestorven”.

Romeinen 8:29-30 “Want hen die Hij van tevorens gekend heeft, heeft Hij er ook van tevorens toe bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zou zijn onder vele broeders. ³⁰ En hen die Hij er van tevoren toe bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en hen die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en hen die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt”.

1 Petrus 1:2 “[aan de] uitverkoren overeenkomstig de voorkennis van God de Vader, door de heiliging van de Geest, tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus: moge genade en vrede voor u vermeerderd worden”.

Onze bekering en de vergeving van onze zonden zal dan niet van onze eigen zwakheid afhangen maar helemaal van Christus!

In Christus zijn wij levend voor God, en dood voor de zonde

God ziet onszélf niet langer aan, maar Christus. Zijn wij in Christus, dan rust er geen doodsoordeel meer op ons; dan zijn wij geen *doden* maar *levenden* voor God:

Romeinen 6:11 “Zo dient ook u uzelf te rekenen als dood voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus, onze Heere”.

2 Korinthiërs 5:14-15 “... ons, die tot dit oordeel gekomen zijn: als Eén voor allen gestorven is, dan zijn zij allen gestorven. ¹⁵ En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven en opgewekt is”.

Kolossenzen 3:3 “want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God”.

1 Petrus 2:24 “Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen”.

Sinds onze bekering en doop zijn wij met Christus gekruisigd, en dus dood in de hoedanigheid van veroordeeld persoon, zoals wij waren in Adam:

Romeinen 6:3 “Of weet u niet dat wij allen die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn?”

Romeinen 6:6-7 “Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, ... ⁷ Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde”.

Galaten 2:20 “Ik ben met Christus gekruisigd; en niet meer ik leef, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven”.

Watchman Nee:

“Hoe kunnen we uit de wereld, uit Adam komen? Alleen door te sterven. Als we eenmaal gestorven zijn, is alles voorbij. Gisteren las ik in de krant over een man die zijn staatsburgerschap wilde opzeggen. De minister van Binnenlandse zaken moest eraan te pas komen om dit voor elkaar te krijgen. Maar als iemand gestorven is, dan is hij bevrijd van al deze dingen, zoals staats-

burgerschap, dan is hij bevrijd van de dienstplicht, dan hoeft hij geen belasting meer te betalen, enz. Zo maakt ook de doop onze vorige positie ongedaan. Als ik mij laat dopen, geef ik te kennen, dat Christus voor mij gestorven is aan het kruis en dat ik met Hem gestorven ben. Zich laten kruisigen was het werk van Christus. Zich laten dopen is getuigenis afleggen van dat werk. Begraven worden in de doop is de laatste bladzijde schrijven van de levensbeschrijving van de oude mens. De dood is hier niet het laatste, maar begraven worden door de doop is wél het einde: het maakt een eind aan alles wat wij waren in Adam”.[1]

De primaire zonde sinds Christus

Watchman Nee:

“Evangelisten proberen de mensen ervan te overtuigen dat zij zondaars zijn, door allerlei zonden op te noemen die zij begaan hebben: moord, overspel, diefstal, trots, liegen, jaloersheid, enz. Wel, natuúrlijk moeten de mensen al deze zonden belijden, in orde maken en van God vergeving ontvangen. Maar als dat allemaal gebeurd is, is de mens nog niet behouden als het vraagstuk van de éne zonde niet is opgelost. Wat jammer dat er zo weinig aandacht besteed wordt aan deze éne zonde, waar de Bijbel juist wel de nadruk op legt en waarvan de Heilige Geest de mensen overtuigt. Ongetwijfeld zijn moord, overspel, diefstal, enz. inderdaad zonden. Maar de wortel van alle zonden is ONGELOOF”.[1]

ONGELOOF in datgene wat Christus voor de mens betekent is de primaire zonde sinds de kruisdood van de Heer. Wie in ONGELOOF wandelt is een zondaar.

Christenen zijn geen zondaars meer

Wie in ongelof wandelt is een zondaar. Christenen daarentegen zijn positioneel géén zondaars. Van die ene zonde, waarover wij spraken, zijn zij afgestorven, samen met Christus aan het kruis. Hun zondaarschap ligt in het verleden:

Romeinen 5:8 “God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren”.

Romeinen 6:17-18 “Maar God zij dank: u was wel slaaf van de zonde, ... 18 En, vrijgemaakt van de zonde, bent u dienstbaar gemaakt aan de gerechtigheid”.

1 Korinthiërs 6:10-11 “Dwaal niet! Ontuchtplegers, afgodendienaars, ... zullen het Koninkrijk van God niet beërven. 11 Sommigen van u zijn dat wel geweest, maar u bent schoongewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God”.

Een Christen KAN ook niet zondigen, wat zijn wedergeboren positie en natuur betreft:

1 Johannes 3:9 “Ieder die uit God geboren is, doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is”.

1 Johannes 5:18 “Wij weten dat ieder die uit God geboren is, niet zondigt; maar wie uit God geboren is, bewaart zichzelf en de boze heeft geen vat op hem”.

Het ‘zaad’ Gods, het Goddelijke leven dat de gelovige heeft ontvangen, ‘blijft in hem’, omdat hij uit God werd geboren. Zo iemand blijft bewaard en de duivel heeft geen vat op hem.

Een christen is positioneel gestorven aan de zonde en hij BESTAAT positioneel niet meer als zondaar. En wie gestorven is, is rechtens vrij van zonde:

Romeinen 6:6-7 “Dit weten wij toch, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam van de zonde tenietgedaan zou worden en wij niet meer als slaaf de zonde zouden dienen. 7 Want wie gestorven is, is rechtens vrij van de zonde”.

De ‘oude mens’ met het ‘lichaam der zonde’ is voor God positioneel dood en kan ons niet meer ten laste gelegd worden in enig oordeel. Wij zijn vrij van zonde en we moeten dit geloven!

Maar anderzijds, zolang ons 'aardse huis' nog niet is 'afgebroken' (2 Korinthiërs 5:1) roert onze 'oude mens' met het 'lichaam der zonde' zich nog steeds, zolang we op aarde leven. Dat betekent **DAT EEN CHRISTEN IN DE PRAKTIJK NOG WEL KAN ZONDIGEN, IN ZONDE VALLEN.**

Wat is dan *in de praktijk* het verschil met de ongelovige zondaar? Een ongelovige is iemand die zal blijven zondigen, zonder berouw en belijdenis → een zondige levenswijze. De ongelovige streeft niet naar berouw en vergeving om het goed te maken met God. De kloof tussen hem en God is niet gedicht, wegens het ongeloof. Hij is een zondaar die zondigt. Hij kan niet rekenen op de kracht van innerlijke wedergeboorte, de inwoning van de Heilige Geest en het nieuwe geweten. Maar een wedergeboren christen 1. Kan positioneel niet zondigen wegens zijn wedergeboren natuur, en 2. Hij zal gewetensnood en berouw krijgen en zal om vergeving vragen bij God. Hij is een gerechtvaardigde die nog wel kan zondigen, maar hij blijft verbonden met zijn Heer.

Christenen zijn eens en voor altijd gereinigd van alle zonde

De christen is eens en voor altijd geheiligd, verzegeld, gerechtvaardigd, gereinigd van de zonde:

Efeziërs 1:13 "In Hem bent ook u, nadat u het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van uw zaligheid, gehoord hebt; in Hem bent u ook, toen u tot geloof kwam, verzegeld met de Heilige Geest van de belofte".

Efeziërs 4:30 "En bedroef de Heilige Geest van God niet, door Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing".

1 Korinthiërs 6:11 "Sommigen van u zijn dat wel geweest, maar u bent schoongewassen, maar u bent geheiligd, maar u bent gerechtvaardigd, in de naam van de Heere Jezus en door de Geest van onze God".

Hebreeën 10:9-10 "Daarna sprak Hij: Zie, Ik kom om Uw wil te doen, o God. Hij neemt het eerste weg om het tweede daarvoor in de plaats te zetten. ¹⁰ Op grond van die wil zijn wij geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus, voor eens en altijd gebracht".

Hebreeën 10:14 "Want met één offer heeft Hij hen die geheiligd worden, tot in eeuwigheid volmaakt".

Uit 'Brood voor een hongerig hart':

Het was God Zelf die ons geheiligd heeft (apart gezet) voor Hemzelf, door de offerande van Christus. Christus stierf éénmaal voor alle zonden voor alle eeuwigheid, en daarom staat iedere gelovige voor altijd volmaakt voor God, voor altijd, door de eeuwige uitwerking van die ene offerande. Geen zonde kan er ooit in het leven van de gelovige komen die niet alreeds verzoend is door die offerande, de zonden van allen die geloven.

God neemt nooit iemand aan dan alleen op de grond van het offer van Christus.

Aangezien dat offer voor alle eeuwigheid werd volbracht, staan daarom alle gelovigen voor altijd volmaakt voor God door die volmaakte offerande van Christus, Die al de zonden van hun gehele leven wegdeed, eens en voor de gehele eeuwigheid toen Hij zichzelf zonder vlek aan God offerde.[3]

De twee naturen van de christen

Alhoewel de christen bevrijd is van alle schuldenlast, zal hij merken dat hij nog steeds in zonde kan vallen. Hij ondervindt dat hij twéé naturen heeft: 1° Zijn wedergeboren eeuwige Goddelijke natuur, waardoor hij verzegeld werd en 2° zijn oude vergankelijke zondenatuur, waarmee hij geboren werd:

Romeinen 7:22-23 "Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. ²³ Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is".

Wat uit de Geest geboren werd is uit God, maar wat uit Adam geboren werd is vlees (vgl. Johannes 3:6). Het komt er nu voor de christen praktisch op neer om zijn oude vleeselijke natuur in de positie van dood-zijn te houden, en naar zijn inwonende Geest te wandelen:

Galaten 5:16-17 “Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen. ¹⁷ Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen”.

Een christen moet niet ongerust zijn wanneer hij die Adamitische, vleeselijke natuur in zich bemerkt. Zelfs, wanneer een christen in zonde is gevallen, moet hij zich niet ongezonder gaan maken, in de trant van: “als ik behouden was, waarom doe ik dan deze dingen?” De oude natuur is er nog steeds, en de nieuwe natuur ook. Daaruit ontstaan conflicten. De nieuwe natuur haat de zonde en de oude natuur heeft de zonde lief. Het wedergeboren geweten keurt de zonde af omdat de Geest van God in ons woont, om ons van zonde te overtuigen (vgl. Johannes 16:8), zodat wij niet gelukkig kunnen zijn met de zonde.

Wat er gebeurt als een christen zondigt

Na de bekering en heiliging zal een christen nog altijd te worstelen hebben tegen zijn zondenatuur. Omwille van praktische heiliging en een goede verhouding met God zal hij aan zijn zondenatuur niet mogen toegeven. Valt hij toch in zonde, dan heeft hij een voorspraak bij de Vader:

1 Johannes 2:1 “Mijn lieve kinderen, ik schrijf u deze dingen, opdat u niet zondigt. En als iemand gezondigd heeft: wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige”.

Wij zullen onze zonden moeten belijden:

1 Johannes 1:9 “Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid”.

God is dus “getrouw en rechtvaardig” om onze zonden te vergeven. Hier staat niet “genadig”, zoals in Efeziërs 1:7. Dat genadig-zijn is reeds gebeurd aan het kruis, maar nu zal God “getrouw en rechtvaardig” zijn om ons de zonden werkelijk te vergeven. Dit dus op grond van de genade die hij eerder getoond heeft, toen onze zonden weggedragen werden in Christus op het kruis. Wij mogen dus zéker zijn van de vergeving en mogen daarover niet twijfelen!

Als een christen nu zondigt en deze zonde verzuimt te belijden, zal God hem dan niet verwerpen? Absoluut niet; God is getrouw en rechtvaardig, hebben we zojuist gezien! Hij zal hem dan tuchtigen zoals een vader zijn zoon tuchtigt:

Hebreeën 12:4-11 “U hebt nog niet tot bloedens toe weerstand geboden in uw strijd tegen de zonde. ⁵ En u bent de vermaning vergeten waarmee u als kinderen wordt aangesproken: Mijn zoon, acht de bestraffing van de Heere niet gering en bezwijk niet, als u door Hem terechtgewezen wordt. ⁶ Want de Heere bestraft wie Hij liefheeft, en Hij geselt iedere zoon die Hij aanneemt. ⁷ Als u bestraffing verdraagt, behandelt God u als kinderen. Want welk kind is er dat niet door zijn vader bestraft wordt? ⁸ Maar als u zonder bestraffing bent, waar allen deel aan hebben gekregen, bent u bastaarden en geen kinderen. ⁹ En verder hadden wij onze aardse vaders als opvoeders, en wij hadden ontzag voor hen. Zullen wij ons dan niet veel meer onderwerpen aan de Vader van de geesten, en leven? ¹⁰ Want zij hebben ons wel voor een korte tijd naar het hun goeddacht bestraft, maar Hij doet dat tot ons nut, opdat wij deel krijgen aan Zijn heiligheid. ¹¹ En elke bestraffing schijnt op het moment zelf wel geen reden tot blijdschap te zijn, maar tot droefheid. Maar later geeft zij hun die erdoor geoefend zijn een vreedzame vrucht van gerechtigheid”.

Uit ‘Brood voor een hongerig hart’:

Wat er gebeurt als een gelovige zondigt en deze zonde verzuimt te belijden en zichzelf voor God hiervoor veroordeelt, is dat hij de vreugde van de gemeenschap met zijn Vader verliest en zich blootstelt aan Zijn tuchtiging.

Hij is nog steeds een kind van God. Hij heeft zijn zaligheid niet verloren - die kan niet verloren gaan want die is voor eeuwig - maar hij verloor de glimlach van de Vader en de vreugde van de gemeenschap met Hem. Hij kan dit dan ook niet terug krijgen tot hij zijn zonden en zijn falen heeft beleden aan zijn Vader, met het voornemen van het hart om de zonden te laten.

Lees Psalm 32 en zie wat een ellende er in Davids ziel was toen hij zweeg en weigerde om zijn zonden te belijden. En zie dan welk een vreugde en liederen van verlossing en vertrouwen in God er kwamen, zodra hij ze had beleden.

Zo is het altijd. Daar moet een eerlijke belijdenis voor God zijn, en een geloof dat Christus het reeds door Zijn bloed in orde heeft gemaakt, en dan, ga aan de kant van God staan tegen uzelf om wat u hebt gedaan en dank Hem dan dat Hij Zijn eigen Zoon gaf om er voor te sterven aan het kruis, en geloof in uw hart dat Hij het om Christus' wil vergeven heeft, naar Zijn Woord en Hij zal u wederom Zijn vrede geven.[3]

Wij leven in vrede met God

Laten wij er nu naar streven om in de vrede, die ons werd gegeven, ook daadwerkelijk te geloven:

Johannes 14:27 “Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in beroering raken en niet bevreesd worden”.

Romeinen 5:1 “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus”.

Filippenzen 4:6-7 “Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus”.

Kolossenzen 3:15 “En laat de vrede van God heersen in uw harten, waartoe u ook in één lichaam geroepen bent; en wees dankbaar”.

Aangehaalde bronnen

[1]. *Van heerlijkheid tot heerlijkheid*, Watchman Nee. Oorspronkelijke uitgave: From glory to glory - Christian Fellowship. Nederlandse uitgave: Uitg. Medema Vaassen Nederland.

[2]. *Nederlandse Geloofsbelijdenis*. De aangehaalde versie is een oude versie, vrij van copyrights. Een modernere weergave is o.a. te vinden in *De Nederlandse Belijdenisgeschriften*, Boekencentrum 1983.

[3]. Het tijdschrift *Brood voor een hongerig hart*, Mandolinehof 36, 2992 NH Barendrecht, Nederland, nr. 8, juni 1976, artikel ‘De twee naturen van de gelovige’. Als bronvermelding werd daarin opgegeven: E.C.H., uitgave Grace and Truth, U.S.A.

Het tijdschrift hield op te bestaan met uitgave 110 (jan/feb/maart 1996), toen de krachten van de overgebleven redactieleden door ouderdom en ziekte afnamen en er geen nieuwe redactieleden voorhanden waren om hen op te volgen.

Lees ook:

- o Rubriek “De twee naturen van de gelovige”: <http://www.verhoevenmarc.be/#tweenaturen>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm